Ročník 1975

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA	SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 27 Vydána dne 10. listopadu 1975 Cena Kčs 1,30

OBSAH:

118. Zákon České národní rady o advokacii

119. Zákon České národní rady o sídlech a obvodech okresních a krajských soudů v České socialistické republice

120. Vyhláška ministerstva zdravotnictví Slovenské socialistické republiky o osvědčeních na nové způsoby prevence, diagnostiky a léčení lidí

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

118

ZÁKON

České národní rady

ze dne 29. října 1975

o advokacii

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ

ÚKOLY ADVOKACIE A JEJICH PLNĚNÍ

§ 1

Úkoly advokacie

Advokacie napomáhá zajišťovat ústavní právo občanů na obhajobu a chránit ostatní práva a oprávněné zájmy občanů, orgánů a organizací v souladu s právním řádem, socialistickým právním vědomím a zájmy socialistické společnosti. Přispívá k upevňování socialistické zákonnosti v životě společnosti a působí k tomu, aby nedocházelo k porušování právních předpisů.

Práva a povinnosti advokátů

§ 2

(1) Úkoly advokacie plní advokáti poskytováním právní pomoci, zejména tím, že obhajují občany v trestním řízení, zastupují občany, orgány a organizace při právních úkonech, v občanském soudním řízení před ostatními státními a jinými orgány, sepisují listiny, udílejí právní porady a zpracovávají právní rozbory. Při plnění těchto úkolů jsou advokáti vázáni jen právním řádem a v jeho mezích příkazy zastoupeného.

(2) Při poskytování právní pomoci advokáti vedou občany k plnění povinností vůči státu a společnosti, k úctě k právu a spoluobčanům a tím prohlubují jejich socialistické právní vědomí;

advokáti rovněž přispívají k propagaci právního řádu a k dodržování pravidel socialistického soužití.

§ 3

Advokáti jsou oprávněni a povinni hájit práva a oprávněné zájmy zastoupeného svědomitě a důsledně, využívat přitom všech zákonných prostředků a uplatnit vše, co podle svého přesvědčení a příkazu zastoupeného považují za prospěšné; jsou povinni projednat se zastoupeným podstatné skutkové okolnosti a jejich právní význam, postupovat ve věci účelně a bez zbytečného odkladu; podle povahy věci upozornit zastoupeného i na práva a právem chráněné zájmy odpůrce a tam, kde to povaha věci připouští, pokusit se o její smírné vyřízení.

§ 4

Advokáti jsou povinni dbát, aby právní pomoc byla poskytována účelně a hospodárně.

§ 5

Advokáti nesmějí v souvislosti s poskytováním právní pomoci získat pro sebe ani pro jiného neoprávněný prospěch.

§ 6

(1) Advokáti nesmějí vykonávat jinou výdělečnou činnost kromě činnosti publicistické, literární, vědecké, umělecké a činnosti, která pro svoji krátkodobost nebo jednorázovost nemůže ohrozit plnění jejich úkolů. Výjimky ze závažných důvodů povoluje ministr spravedlnosti; jde-li o činnost vysokoškolského učitele, po dohodě s ministrem školství.

(2) Na rozhodování o povolení výjimek ze zákazu výkonu jiné výdělečné činnosti se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

§ 7

(1) Advokát je povinen zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dověděl v souvislosti s poskytováním právní pomoci, pokud ho ten, jemuž se právní pomoc poskytuje, této povinnosti nezprostí.

(2) Povinnosti mlčenlivosti může advokáta zprostit rovněž výbor Ústředí české advokacie, je-li v důležitém státním zájmu, aby o těchto skutečnostech vypovídal před soudem, státním nebo jiným orgánem.

(3) Povinnosti mlčenlivosti se nelze dovolat, jde-li o zákonem stanovenou povinnost překazit spáchání trestného činu.[1])

(4) Povinností mlčenlivosti je advokát vázán i po skončení svého členství v krajském (městském) sdružení advokátů.

(5) Stejnou povinnost zachovávat mlčenlivost mají i ostatní pracovníci advokacie.

§ 8

(1) Advokáta si může občan, orgán nebo organizace zvolit. Advokát je povinen právní pomoc poskytnout.

(2) Advokát je oprávněn odmítnout právní pomoc jen ze závažných důvodů nasvědčujících tomu, že by ji nemohl řádně poskytnout, zejména brání-li mu v tom pracovní zatížení, pokud nebyl ustanoven k poskytnutí právní pomoci advokátní organizací.

(3) Advokát je povinen právní pomoc odmítnout,

a) žádá-li se, aby uplatňoval zájmy, které jsou ve zřejmém rozporu s právním řádem,

b) zúčastnila-li se projednání věci zastoupeného osoba, s níž je advokát v příbuzenských vztazích,

c) poskytl-li v dané věci právní pomoc občanu, orgánu nebo organizaci, jejichž zájmy jsou v rozporu se zájmy toho, kdo jej žádá o právní pomoc.

(4) Advokát je oprávněn vypovědět plnou moc,

a) dojde-li k narušení nezbytné důvěry mezi zastoupeným a advokátem,

b) neposkytuje-li zastoupený potřebnou součinnost nebo nesloží bez vážného důvodu přiměřenou zálohu na odměnu za právní pomoc.

(5) Advokát je povinen vypovědět plnou moc, zjistí-li dodatečně okolnosti uvedené v odstavci 3.

§ 9

Advokát je oprávněn pověřit provedením jednotlivých úkonů právní pomoci jiného advokáta nebo advokátního koncipienta.

§ 10

(1) Advokát — člen krajského (městského) sdružení advokátů v České socialistické republice je oprávněn poskytovat právní pomoc na celém území České socialistické republiky.

(2) Stejné oprávnění má advokát, který je členem krajského sdružení advokátů ve Slovenské socialistické republice.

[1]) § 167 trestního zákona.

§ 11

Odměna

(1) Právní pomoc se poskytuje za odměnu, jejíž výše je stanovena sazebníkem. Sazebník vydává ministerstvo spravedlnosti po dohodě s příslušnými ústředními orgány. Odměna náleží krajskému (městskému) sdružení advokátů, jehož je advokát členem.

(2) Právní pomoc se poskytuje za sníženou odměnu nebo bezplatně, je-li to odůvodněno osobními, majetkovými a výdělkovými poměry občana nebo jinými důvody hodnými zvláštního zřetele. O tom, zda jsou tyto důvody dány, rozhoduje advokátní organizace s výjimkou případů, kdy byl ustanoven zástupce podle občanského soudního řádu.

§ 12

Odpovědnost za škodu

Za škodu způsobenou advokátem při poskytování právní pomoci odpovídá krajské (městské) sdružení advokátů, jehož je advokát členem.

ČÁST DRUHÁ

ORGANIZACE ADVOKACIE

§ 13

Výstavba orgánů advokacie a metody jejich činnosti se řídí zásadami demokratického centralismu.

§ 14

(1) Orgány advokacie jsou voleny. Za svou činnost odpovídají orgánům, které je zvolily.

(2) Usnesení a opatření orgánů vyšších jsou pro orgány nižší závazná.

§ 15

(1) Advokát má právo volit orgány advokacie a být do nich volen. Má právo zúčastnit se členských schůzí advokátů, vyjadřovat se k projednávaným otázkám a podávat návrhy.

(2) Advokát má ve vlastní věci právo zúčastnit se jednání kteréhokoliv orgánu advokacie.

(3) Advokát je povinen plnit usnesení a opatření orgánů advokacie.

§ 16

(1) Základními advokátními organizacemi jsou krajská sdružení advokátů, v hlavním městě Praze Městské sdružení advokátů (dále jen „sdružení").

(2) K výkonu advokacie zřizují sdružení v okresech a v hlavním městě Praze v obvodech advokátní poradny.

§ 17

V čele advokacie je Ústředí české advokacie (dále jen „Ústředí"), které řídí a kontroluje veškerou činnost advokacie.

§ 18

(1) Sdružení a Ústředí jsou socialistickými organizacemi.

(2) Ústředí může pověřit advokátní poradnu, aby v rozsahu jím určeném vystupovala vlastním jménem.

Sdružení

§ 19

Členská schůze advokátů

(1) Nejvyšším orgánem sdružení je členská schůze advokátů, která zejména

a) projednává zásadní otázky řízení advokacie ve sdružení,

b) stanoví pro příští období úkoly sdružení,

c) projednává a schvaluje zprávu o činnosti výboru sdružení,

d) stanoví počet náhradníků výboru sdružení,

e) volí na dobu pěti let členy a náhradníky výboru sdružení a odvolává je,

f) volí delegáty na konferenci české advokacie.

(2) Členská schůze advokátů je způsobilá se usnášet, je-li přítomna dvoutřetinová většina všech advokátů — členů sdružení. K platnosti usnesení je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných členů sdružení.

§ 20

Výbor sdružení

(1) Výbor sdružení je výkonným orgánem členské schůze advokátů.

(2) Výbor sdružení svolává členskou schůzi advokátů nejméně jednou za dva roky; svolá ji vždy, požádá-li o to nejméně jedna polovina advokátů — členů sdružení.

(3) Výbor sdružení plní usnesení členských schůzí, řídí a organizuje činnost advokacie na všech jejích úsecích, zejména

a) projednává a schvaluje plány činnosti sdružení,

b) zřizuje a ruší advokátní poradny; stanoví sídla a pracoviště advokátních poraden a počty advokátů, advokátních koncipientů a ostatních pracovníků v nich; volí a odvolává vedoucí advokátních poraden,

c) zabezpečuje plnění úkolů kádrové a personální práce a vytváření kádrových rezerv,

d) rozhoduje o přijetí advokáta za člena sdružení a o jeho zařazení v advokátní poradně, o vyloučení člena ze sdružení, o zrušení členství ve sdružení a o dočasném zákazu poskytování právní pomoci,

e) uzavírá a rozvazuje pracovní poměr s advokátními koncipienty a ostatními pracovníky sdružení,

f) pečuje o ideově politickou a odbornou výchovu advokátů, advokátních koncipientů a ostatních pracovníků,

g) kontroluje a hodnotí úroveň právní pomoci poskytované advokáty, dodržování povinností stanovených tímto zákonem, plnění usnesení sdružení a Ústředí advokáty, advokátními koncipienty a ostatními pracovníky sdružení; vyřizuje podněty a stížnosti pracujících,

h) zajišťuje podmínky pro výkon právní pomoci, hospodaří s prostředky sdružení podle schválených plánů a spravuje majetek sdružení a Ústředí.

(4) Výbor sdružení se skládá z pěti členů, výbor Městského sdružení advokátů v Praze ze sedmi členů. Členové výboru vykonávají svoji funkci i po uplynutí období, na které byli zvoleni, až do zvolení nových členů výboru. Náhradníci výboru nastupují na uvolněná místa členů výboru v pořadí stanoveném výborem.

(5) Výbor sdružení volí ze svého středu předsedu. Předseda zastupuje sdružení navenek, zajišťuje řádnou činnost výboru, vyřizuje běžné záležitosti sdružení.

(6) Výbor sdružení je způsobilý se usnášet, je-li přítomna nadpoloviční většina jeho členů. K platnosti usnesení je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných, při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy.

§ 21

Advokátní poradny

(1) Advokáti, advokátní koncipienti a ostatní pracovníci plní své úkoly v advokátních poradnách.

(2) V čele advokátní poradny je vedoucí advokátní poradny, který organizuje a řídí práci poradny a zajišťuje podmínky pro řádné poskytování právní pomoci. Zejména

a) zajišťuje plnění usnesení a opatření vyšších orgánů advokacie a kontroluje jejich dodržování,

b) zajišťuje podmínky pro řádný výkon advokacie advokáty a advokátními koncipienty na potřebné politické a odborné úrovni,

c) organizuje práci ostatních pracovníků, ukládá jim pracovní úkoly a kontroluje jejich plnění, dbá o dodržování pracovní kázně,

d) pečuje o ideově politickou a odbornou výchovu advokátů, advokátních koncipientů a ostatních pracovníků; kontroluje a hodnotí přípravnou praxi advokátních koncipientů,

e) vyřizuje z pověření výboru sdružení podněty a stížnosti pracujících,

f) ustanovuje obhájce a zástupce v případech stanovených příslušnými procesními předpisy a v případě, kdy advokát zemře nebo ztratí způsobilost k poskytování právní pomoci, pokud zastoupený nezařídí jinak,

g) rozhoduje o poskytnutí právní pomoci bezplatně nebo za sníženou či zvýšenou odměnu, s výjimkou případů uvedených v občanském soudním řádu,

h) vyjadřuje se k zařazení advokátů, advokátních koncipientů a ostatních pracovníků v advokátní poradně.

(3) Vedoucí advokátní poradny je povinen poskytovat právní pomoc.

Ústředí

§ 22

Konference české advokacie

(1) Nejvyšším orgánem Ústředí je konference české advokacie (dále jen „konference").

(2) Konferenci tvoří delegáti sdružení, kteří byli zvoleni na členských schůzích advokátů.

(3) Konference zejména

a) projednává a stanoví zásadní úkoly advokacie na všech úsecích její činnosti,

b) projednává a schvaluje zprávu o činnosti výboru Ústředí a zprávu revizní komise Ústředí,

c) stanoví počet náhradníků výboru Ústředí,

d) volí na dobu pěti let členy a náhradníky výboru Ústředí, členy revizní komise Ústředí a členy kárné komise Ústředí a odvolává je.

(4) Konference je způsobilá se usnášet, je-li přítomna dvoutřetinová většina delegátů. K platnosti usnesení je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných delegátů.

§ 23

Výbor Ústředí

(1) Výkonným orgánem konference je výbor Ústředí.

(2) Výbor Ústředí svolává konferenci a stanoví počet delegátů jednotlivých sdružení. Konferenci svolá také, požádá-li o to nejméně jedna polovina advokátů.

(3) Výbor Ústředí plní usnesení konference a v období mezi konferencemi řídí, organizuje a kontroluje činnost advokacie, zejména

a) přijímá usnesení a opatření závazná pro všechny orgány advokacie, advokáty, advokátní koncipienty a ostatní pracovníky advokacie a kontroluje jejich plnění; vydává organizační, pracovní a kárný řád,

b) stanoví plán Ústředí a úkoly plánů sdružení,

c) vykonává dohled nad sdruženími a advokátními poradnami, ruší, mění popřípadě zastavuje výkon usnesení a opatření sdružení, která jsou v rozporu s právním řádem nebo zájmem socialistické společnosti, s výjimkou usnesení týkajících se zániku členství advokátů ve sdružení a skončení pracovního poměru advokátních koncipientů a ostatních pracovníků sdružení; rozhoduje o stížnostech proti usnesením a opatřením sdružení; vyřizuje podněty a stížnosti pracujících, které náleží do jeho působnosti,

d) kontroluje plnění úkolů kádrové a personální práce sdružení a vytváření kádrových rezerv,

e) organizuje, řídí a kontroluje ideově politickou a odbornou výchovu advokátů, advokátních koncipientů a ostatních pracovníků, jmenuje předsedy a členy zkušebních komisí pro advokátní zkoušky,

f) stanoví počty advokátů, advokátních koncipientů a ostatních pracovníků jednotlivých sdružení a Ústředí,

g) stanoví se souhlasem příslušných ústředních orgánů podmínky hospodaření Ústředí a sdružení a v dohodě s těmito orgány a s příslušným odborovým orgánem soustavu odměňování advokátů, advokátních koncipientů a ostatních pracovníků; zajišťuje provádění mzdové politiky v advokacii podle směrnic vlády, zásad stanovených příslušnými ústředními orgány a mzdovými předpisy,

h) hospodaří s finančními a hmotnými prostředky, vytváří centrální fondy ve shodě s příslušnými předpisy a rozhoduje o jejich použití v rámci schválených plánů a spravuje majetek Ústředí,

ch) určuje podle hledisek uvedených v předpisech o ochraně státního tajemství advokáty, kteří se mohou seznamovat se státním tajemstvím, a vede jejich seznam,

i) zajišťuje dokumentační, informační, studijní a publikační činnost,

j) uzavírá a rozvazuje pracovní poměr s pracovníky Ústředí.

(4) Výbor se skládá z devíti členů. Členové výboru vykonávají svoji funkci i po uplynutí doby, na kterou byli zvoleni, až do zvolení nového výboru. Náhradníci výboru nastupují na uvolněná místa členů výboru v pořadí určeném výborem Ústředí.

(5) Výbor volí ze svého středu předsedu a dva místopředsedy. Předseda zastupuje Ústředí navenek, zajišťuje řádnou činnost výboru a vyřizuje běžné záležitosti výboru. Místopředsedové zastupují předsedu v době jeho nepřítomnosti v pořadí anebo ve věcech určených výborem.

(6) Výbor Ústředí je způsobilý se usnášet, je-li přítomna nadpoloviční většina jeho členů. K platnosti usnesení je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných členů. Při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy.

§ 24

Revizní komise Ústředí

(1) Revizní komise Ústředí (dále jen „revizní komise") kontroluje činnost Ústředí a sdružení z hlediska plnění povinností a úkolů stanovených právními předpisy a usneseními orgánů advokacie.

(2) Revizní komise upozorňuje výbor Ústředí na zjištěné nedostatky a podává návrhy na opatření. Zprávu o své činnosti předkládá konferenci.

(3) Revizní komise je pětičlenná. Ze svého středu volí předsedu.

(4) Revizní komise Ústředí je způsobilá se usnášet, je-li přítomna nadpoloviční většina jejích členů. K platnosti usnesení je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných členů. Při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy.

§ 25

Kárná komise Ústředí

(1) Kárná komise Ústředí (dále jen „kárná komise") provádí kárné řízení podle tohoto zákona.

(2) Kárná komise je devítičlenná. Ze svého středu volí předsedu.

Dohled ministra spravedlnosti

§ 26

Dohled na činnost a hospodaření advokacie náleží ministru spravedlnosti, který dbá o to, aby advokáti, advokátní koncipienti, sdružení a Ústředí plnili úkoly, dodržovali povinnosti a využívali oprávnění vyplývajících z tohoto zákona a ostatních právních předpisů.

§ 27

(1) Ministr spravedlnosti může zrušit usnesení nebo opatření sdružení a Ústředí, popřípadě zastavit jejich výkon, jsou-li v rozporu s právním řádem nebo zájmem socialistické společnosti.

(2) Oprávnění zrušit usnesení nebo opatření anebo zastavit jejich výkon nemůže ministr spra-

vedlnosti použít v případě, kdy se usnesení nebo opatření sdružení nebo Ústředí týká zániku členství advokáta ve sdružení, skončení pracovního poměru advokátních koncipientů a ostatních pracovníků advokacie nebo jde-li o rozhodnutí v kárném řízení.

(3) Ministr spravedlnosti může orgánům advokacie navrhnout vydání usnesení nebo opatření, která jsou v pravomoci těchto orgánů. Orgány advokacie jsou povinny o takovém návrhu rozhodnout nejpozději do tří měsíců.

(4) Usnesení orgánů advokacie, jímž se stanoví celkový počet advokátů v jednotlivých sdruženích a advokátních poradnách a soustava odměňování advokátů, advokátních koncipientů a ostatních pracovníků, lze vydat jen s předchozím souhlasem ministra spravedlnosti.

ČÁST TŘETÍ

PRÁVNÍ POMĚRY ADVOKÁTŮ A ADVOKÁTNÍCH KONCIPIENTŮ

Předpoklady pro výkon advokacie

§ 28

Advokacii může vykonávat jen ten, kdo je členem sdružení a složil do rukou předsedy sdružení tento slib:

„Slibuji, že budu věren Československé socialistické republice a věci socialismu, že budu při poskytování právní pomoci a při plnění ostatních svých povinností zachovávat Ústavu a ostatní zákony, svědomitě plnit své úkoly a zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dovím v souvislosti s poskytováním právní pomoci."

§ 29

Za člena sdružení může být přijat jen občan Československé socialistické republiky, občansky bezúhonný, plně způsobilý k právním úkonům, který je oddán socialistickému zřízení, má úplné vysokoškolské právnické vzdělání, vykonával po dobu tří let právní praxi, z toho nejméně dva roky v advokacii, a složil úspěšně advokátní zkoušku.

§ 30

Ústředí může uznat odbornou justiční nebo jinou obdobnou právní zkoušku za advokátní zkoušku. Ústředí může rovněž výjimečně prominout zcela nebo zčásti právní praxi.

Vznik a zánik členství ve sdružení

§ 31

Vznik členství

Členství advokáta ve sdružení vzniká dnem uvedeným v usnesení výboru sdružení o přijetí za člena sdružení.

§ 32

Ztráta členství

Advokát ztrácí členství ve sdružení dnem právní moci rozhodnutí o pozbytí státního občanství, rozhodnutí o zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům a rozhodnutí, jímž byl odsouzen pro úmyslný trestný čin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na dobu delší než jeden rok.

§ 33

Vystoupení ze sdružení

(1) Členství advokáta zaniká uplynutím tří měsíců od prvého dne kalendářního měsíce následujícího po doručení písemného prohlášení advokáta o vystoupení ze sdružení, pokud se advokát se sdružením písemně nedohodne jinak.

(2) K zániku členství nedojde, odvolá-li advokát písemně prohlášení o vystoupení před uplynutím lhůty uvedené v odstavci 1 a sdružení s tím písemně projeví souhlas.

(3) Jestliže advokát vystoupí ze sdružení proto, že podle lékařského posudku nemůže vykonávat advokacii bez vážného ohrožení svého zdraví, zaniká jeho členství ve sdružení dnem doručení písemného prohlášení advokáta o vystoupení ze sdružení, pokud se se sdružením písemně nedohodne jinak.

Zrušení členství

§ 34

(1) Sdružení může zrušit členství advokáta,

a) porušil-li advokát závažným způsobem povinnosti uložené mu tímto zákonem nebo usnesením Ústředí,

b) byly-li zjištěny v jeho činnosti závažné závady nasvědčující tomu, že není schopen řádně plnit své povinnosti,

c) jsou-li dány důvody, pro které by mohl být advokát ze sdružení vyloučen.

(2) Sdružení může dále zrušit členství advokáta,

a) stal-li se ze zdravotních důvodů trvale nezpůsobilý plnit své povinnosti,

b) dosáhl-li věku 65 let.

(3) Z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. b) lze zrušit členství advokáta, jen jestliže advokát závady ve své činnosti v přiměřené lhůtě neodstranil, ačkoli byl k tomu v posledních dvanácti měsících písemně vyzván.

(4) Z důvodů uvedených v odstavci 1 písm. a) a písm. c) může sdružení zrušit členství advokáta pouze do tří měsíců ode dne, kdy zjistilo tento důvod, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy tento důvod vznikl.

(5) V usnesení o zrušení členství musí být uvedeny důvody, usnesení musí být vyhotoveno písemně a doručeno advokátovi, jinak je neplatné.

(6) Členství advokáta zaniká uplynutím tří měsíců od prvého dne kalendářního měsíce následujícího po doručení usnesení o zrušení členství, pokud se advokát písemně nedohodne se sdružením na zkrácení této lhůty.

§ 35

(1) Sdružení nemůže zrušit členství advokáta z důvodů uvedených v § 34 odst. 1 písm. b) a odst. 2 v ochranné době, stanovené v § 48 odst. 1 písm. a) až c) zákoníku práce.

(2) Členství těhotné advokátky a advokátky nebo osamělého advokáta, pečujících trvale alespoň o jedno dítě mladší tří let, může sdružení zrušit jen z důvodu uvedeného v § 34 odst. 1 písm. c). Bylo-li členství advokátky z toho důvodu zrušeno před nástupem mateřské dovolené tak, že by lhůta stanovená v § 34 odst. 6 měla uplynout v době mateřské dovolené, zaniká její členství ve sdružení současně s uplynutím mateřské dovolené.

(3) Členství advokátky, která je na mateřské dovolené,[2]) nelze zrušit ani z důvodů, pro které by mohla být vyloučena ze sdružení.

(4) Bylo-li členství advokáta zrušeno před počátkem ochranné doby tak, že lhůta stanovená v § 34 odst. 6 by měla uplynout v této době, ochranná doba se do této lhůty nezapočítává; členství advokáta zaniká teprve uplynutím zbývající části lhůty po skončení ochranné doby, ledaže by člen sdružení prohlásil, že na prodloužení členství netrvá.

§ 36

Vyloučení ze sdružení

(1) Sdružení může advokáta vyloučit,

a) byl-li pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin, pokud jeho členství nezaniklo podle § 32,

b) porušil-li zvlášť závažným způsobem povinnosti uložené mu tímto zákonem nebo usneseními Ústředí, nebo projevily-li se v jeho činnosti tak hrubé závady, že nemůže nadále vykonávat advokacii.

(2) Sdružení může advokáta vyloučit pouze do tří měsíců ode dne, kdy zjistilo důvod uvedený v odstavci 1, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy tento důvod vznikl.

(3) V usnesení o vyloučení musí být uvedeny důvody, usnesení musí být vyhotoveno písemně a doručeno advokátovi, jinak je neplatné.

(4) Členství advokáta zaniká dnem doručení usnesení sdružení o vyloučení.

(5) Sdružení nemůže vyloučit těhotnou advokátku a advokátku nebo osamělého advokáta trvale pečující o dítě mladší tří let, může však, s výjimkou advokátky na mateřské dovolené, jejich členství z důvodů uvedených v odstavci 1 zrušit.

§ 37

Účast odborových orgánů při zániku členství

(1) Sdružení může členství advokáta zrušit nebo ho vyloučit pouze s předchozím souhlasem závodního výboru základní organizace Revolučního odborového hnutí (dále jen „závodní výbor"), jinak je usnesení o zrušení členství nebo o vyloučení advokáta neplatné.

(2) Odmítl-li závodní výbor dát sdružení souhlas ke zrušení členství nebo vyloučení advokáta, může sdružení požádat příslušný vyšší odborový orgán o přezkoumání stanoviska závodního výboru. Zjistí-li vyšší odborový orgán, že nesouhlas závodního výboru se zánikem členství advokáta je v rozporu se zájmy společnosti, může jeho rozhodnutí zrušit a sám dát souhlas místo závodního výboru.

§ 38

Účast okresního národního výboru při zániku členství

(1) Členství advokáta se změněnou pracovní schopností nebo advokáta, který byl účastníkem odboje, může sdružení zrušit jen po předchozím souhlasu okresního národního výboru, jinak je usnesení o zrušení členství neplatné.

(2) Souhlasu okresního národního výboru však není třeba, zrušuje-li sdružení členství advokáta staršího než 65 let.

§ 39

Nároky z neplatného zániku členství

(1) Zrušilo-li sdružení členství advokáta nebo vyloučilo-li ho, aniž by byly dány důvody stanovené tímto zákonem, trvá členství advokáta i nadále a sdružení je povinno poskytnout mu náhradu odměny. Tato náhrada přísluší advokátovi ve výši průměrné odměny ode dne, kdy oznámil sdružení, že chce být nadále členem, až do doby, kdy mu sdružení umožní poskytovat právní pomoc nebo kdy dojde k platnému zániku členství; za dobu před uplatněním neplatnosti skončení členství u soudu mu však tato náhrada přísluší nejdéle za jeden měsíc.

(2) Přesahuje-li celková doba, za kterou by měla být advokátovi poskytnuta náhrada odměny, šest měsíců, může soud na žádost sdružení jeho povinnost k náhradě odměny za další dobu při-

[2]) § 157 odst. 1 zákoníku práce.

měřeně snížit, popřípadě ji advokátovi vůbec nepřiznat; soud při svém rozhodování přihlédne zejména k tomu, zda byl advokát mezitím jinde zaměstnán, jakou práci tam konal a jakého výdělku dosáhl nebo z jakého důvodu se do práce nezapojil.

(3) Došlo-li k neplatnému zrušení členství nebo k neplatnému vyloučení a oznámí-li advokát písemně, že nechce zůstat členem sdružení, platí, že advokát vystoupil dnem, kterým by jinak zaniklo jeho členství, kdyby usnesení sdružení o tom bylo platné, pokud nedošlo mezi ním a sdružením k jiné písemné dohodě.

(4) Neplatnost usnesení o zrušení členství nebo o vyloučení může advokát uplatnit u soudu nejpozději do tří měsíců ode dne, kdy mělo jeho členství zaniknout.

§ 40

Dočasný zákaz poskytování právní pomoci

Sdružení může advokátovi dočasně zakázat poskytování právní pomoci,

a) bylo-li proti němu zahájeno trestní stíhání pro úmyslný trestný čin nebo
bylo-li proti němu zahájeno řízení o odnětí státního občanství nebo řízení o omezení či zbavení způsobilosti k právním úkonům,
a to na dobu do pravomocného rozhodnutí, kterým se řízení končí,

b) projednává-li návrh na jeho vyloučení nebo na zrušení jeho členství, na dobu do rozhodnutí o tomto návrhu,

c) bylo-li členství advokáta zrušeno z důvodu uvedeného v § 34 odst. 1, a to na dobu uvedenou v § 34 odst. 6, pokud by výkon právní pomoci v této době ohrozil důvěru v řádné plnění úkolů advokacie.

§ 41

Odměňování advokátů

Platové poměry advokátů, včetně jejich nároků po dobu, kdy jim byl zastaven výkon právní pomoci, upraví Ústředí s předchozím souhlasem ministra spravedlnosti a v dohodě s příslušnými ústředními orgány a odborovým orgánem.

§ 42

Výkon funkce

(1) Advokát, který byl uvolněn ze své činnosti v advokátní poradně proto, že byl zvolen do veřejné funkce, zůstává členem sdružení.

(2) Advokát, který byl zvolen do funkce v orgánech advokacie, je povinen i po dobu výkonu této funkce poskytovat právní pomoc.

§ 43

Vztah k zákoníku práce

Pokud tento zákon nestanoví něco jiného, řídí se pracovněprávní vztahy advokátů zákoníkem práce a předpisy jej provádějícími.

Advokátní koncipienti

§ 44

(1) Advokátní koncipienti vykonávají přípravnou advokátní praxi v advokátní poradně pod dohledem advokátů, jimž byla svěřena jejich výchova. Mohou zastupovat advokáty při jednotlivých úkonech právní pomoci; řídí se přitom pokyny advokátů, které zastupují.

(2) Advokátním koncipientem může být občan Československé socialistické republiky, občansky bezúhonný, plně způsobilý k právním úkonům, který je oddán socialistickému zřízení a má úplné vysokoškolské právnické vzdělání.

(3) Advokátní koncipienti jsou v pracovním poměru ke sdružení.

§ 45

Ustanovení § 2 až 6, 10, 12 a 41 odst. 1 platí pro advokátní koncipienty obdobně.

ČÁST ČTVRTÁ

KÁRNÁ ODPOVĚDNOST ADVOKÁTŮ

§ 46

Kárné provinění

(1) Advokát může být kárně stíhán, dopustil-li se kárného provinění.

(2) Kárným proviněním je

a) závažné porušení povinností advokáta stanovených tímto zákonem nebo usneseními Ústředí,

b) opětovné nebo závažné porušení jiných povinností vyplývajících pro advokáty z jejich pracovněprávních vztahů.

(3) Pro méně závažné porušení povinností advokáta, pro drobné závady v práci, jakož i pro ojedinělé, méně závažné porušení pracovní kázně se kárné řízení nezavede. Takové jednání a nedostatky vytkne advokátovi podle povahy věci vedoucí advokátní poradny nebo předseda sdružení.

§ 47

Kárná opatření

Jako kárné opatření lze uložit

a) důtku,

b) veřejnou důtku,

c) snížení základní odměny až o 10 % na dobu až do tří měsíců.

§ 48

Zahlazení kárného opatření

(1) Po uplynutí jednoho roku od právní moci rozhodnutí o uložení kárného opatření se hledí na advokáta, jako by mu nebylo kárné opatření uloženo, nedopustí-li se v této době dalšího kárného provinění.

(2) Plní-li advokát své povinnosti mimořádně dobře, může výbor sdružení i před uplynutím jednoho roku rozhodnout, že se advokát posuzuje, jako by mu kárné opatření nebylo uloženo.

Kárné řízení

§ 49

(1) Kárné řízení se zahajuje na návrh předsedy výboru sdružení, předsedy revizní komise nebo ministra spravedlnosti.

(2) Návrh může být podán do tří měsíců ode dne, kdy se ten, kdo návrh podává, o kárném provinění dověděl, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy ke kárnému provinění došlo.

§ 50

Kárné řízení se nezahájí a již zahájené se zastaví, jestliže advokát byl pro tentýž skutek odsouzen soudem v trestním řízení nebo uložil-li mu národní výbor nebo jiný orgán opatření za přestupek; je-li takové řízení zahájeno, kárné řízení se až do jeho skončení přeruší.

§ 51

Kárné řízení provádí kárná komise v tříčlenném senátu, jehož předsedu a dva další členy jmenuje z členů kárné komise její předseda tak, aby žádný z nich nebyl členem téhož sdružení jako advokát, proti němuž návrh směřuje.

§ 52

(1) Návrh na zahájení kárného řízení se doručí advokátu, proti němuž návrh směřuje. Kárné řízení provádí kárná komise zásadně za jeho přítomnosti. Advokát si může v kárném řízení zvolit obhájce z řad advokátů.

(2) Dojde-li kárná komise po spolehlivém zjištění skutkového stavu k závěru, že se advokát dopustil kárného provinění uvedeného v návrhu, uloží mu kárné opatření.

(3) Nedojde-li kárná komise k takovému závěru, vynese zprošťující rozhodnutí.

(4) Kárná komise zastaví kárné řízení, byl-li návrh na zahájení řízení podán opožděně, byl-li vzat před vyhlášením rozhodnutí zpět nebo zaniklo-li členství advokáta ve sdružení.

§ 53

(1) Proti rozhodnutí, kterým bylo uloženo kárné opatření nebo vyneseno zprošťující rozhodnutí, může se advokát a ten, kdo návrh podal, odvolat do 15 dnů od doručení rozhodnutí. Odvolání má odkladný účinek.

(2) O odvolání rozhoduje výbor Ústředí. Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat.

§ 54

Advokáti, advokátní koncipienti a ostatní pracovníci sdružení jsou povinni vypovídat v kárném řízení jako svědci. Státní orgány jsou povinny podat potřebná vysvětlení.

§ 55

Podrobnosti kárného řízení upravuje kárný řád, vydaný Ústředím.

ČÁST PÁTÁ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 56

Kárnou pravomoc do zvolení kárné komise vykonává výbor sdružení, práva a povinnosti revizní komise vykonává do jejího zvolení výbor Ústředí.

§ 57

Rozhodnutí o povolení výjimek ze zákazu výkonu jiné výdělečné činnosti a rozhodnutí o uznání či prominutí předpokladů k výkonu advokacie, vydaná před účinností tohoto zákona, zůstávají v platnosti.

§ 58

Právní vztahy vzniklé před účinností tohoto zákona řídí se ustanoveními tohoto zákona; vznik těchto právních vztahů, jakož i nároky z nich vzniklé před účinností tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních předpisů.

§ 59

Zrušuje se zákon č. 57/1963 Sb., o advokacii.

§ 60

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1976.

Erban v. r.

Korčák v. r.

119

ZÁKON

České národní rady

ze dne 29. října 1975

o sídlech a obvodech okresních a krajských soudů v České socialistické republice

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 1

(1) Obvody a sídla okresních soudů se shodují s obvody a sídly okresních národních výborů.

(2) Obvody obvodních soudů v Praze se shodují s obvody obvodních národních výborů v hlavním městě Praze. Sídlem obvodních soudů v Praze je hlavní město Praha.

(3) Obvod městského soudu v Brně se shoduje s obvodem Národního výboru města Brna. Sídlem městského soudu v Brně je město Brno.

§ 2

(1) Obvody a sídla krajských soudů se shodují s obvody a sídly krajských národních výborů.

(2) Obvod a sídlo městského soudu v Praze se shoduje s obvodem a sídlem Národního výboru hlavního města Prahy.

§ 3

Ministerstvo spravedlnosti může obecně závazným právním předpisem

a) zřídit v obvodu soudu jeho pobočku,

b) určit v dohodě s generálním prokurátorem České socialistické republiky za sídlo soudu jiné místo, než je sídlo příslušného národního výboru.

§ 4

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1976.

Erban v. r.

Korčák v. r.

120

VYHLÁŠKA

ministerstva zdravotnictví Slovenské socialistické republiky

ze dne 10. listopadu 1975

o osvědčeních na nové způsoby prevence, diagnostiky a léčení lidí

Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky v dohodě s ministerstvem financí Slovenské socialistické republiky a Úřadem pro vynálezy a objevy podle § 155 odst. 2 zákona č. 84/1972 Sb., o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech, stanoví:

ČÁST PRVNÍ

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Novým způsobem prevence, diagnostiky a léčení lidí (dále jen „nová metoda") je vyřešení preventivního, vyšetřovacího nebo léčebného postupu, který se v souladu s rozvojem lékařských nebo farmaceutických věd projevuje prokazatelným zdokonalením, urychlením nebo zlevněním

a) ochrany před nemocemi,

b) diagnostiky nemocí, úrazů, jejich následků, fyziologických stavů a vad anebo

c) léčení nemocí, úrazů, jejich následků a vad.

(2) Předmět přihlášky nové metody je nový, nebyl-li před dobou, od níž přísluší přihlašovateli právo přednosti, znám v Československé socialistické republice nebo v zahraničí z veřejně dostupných pramenů, zejména

a) nebyl-li popsán nebo zobrazen a uveřejněn v tisku,

b) nebyl-li obecně využíván, přednášen nebo předveden, a to tak zjevně a zřetelně, že by ho odborníci mohli na tomto podkladě využívat.

(3) Vyřešením není:

a) pouhý námět,

b) popis nové metody bez vědecky prokázaného a zdůvodněného účinku,

c) upozornění na nedostatky dosud používaného způsobu prevence, diagnostiky a léčení lidí.

(4) Novým způsobem diagnostiky ve smyslu této vyhlášky nejsou klinické laboratorní vyšetřovací způsoby prováděné mimo tělo živého člověka.[1])

§ 2

(1) Autorem nové metody je ten, kdo ji vyřešil vlastní tvůrčí prací.

(2) Vyřešením nové metody vzniká autorovi právo na autorství, právo na udělení osvědčení a právo na odměnu v případě využití nové metody. Právo na autorství je nepřevoditelné.

(3) Spoluautory jsou osoby, které se na vyřešení nové metody podílely společnou tvůrčí prací. Spoluautoři nové metody se podílejí na právech a povinnostech stejným dílem, pokud se nedohodnou jinak nebo pokud jinak nerozhodne soud.

ČÁST DRUHÁ

ŘÍZENÍ O NOVÝCH METODÁCH

Přihláška nové metody

§ 3

(1) Přihlášku nové metody podává autor nebo jeho dědic ministerstvu zdravotnictví Slovenské socialistické republiky (dále jen „ministerstvo") písemně ve dvou vyhotoveních.

(2) Přihláška smí obsahovat jen jednu novou metodu a musí z ní být patrno, že autor (jeho dědic) žádá o udělení osvědčení.

(3) Podává-li přihlášku několik spoluautorů, uvedou v přihlášce jméno a adresu spoluautora, kterému se mají zprávy a rozhodnutí zasílat; neučiní-li tak, určí ho ministerstvo. Mají-li společného zástupce, zasílají se zprávy a rozhodnutí tomuto zástupci.

§ 4

Byla-li nová metoda vypracována autorem nebo některým ze spoluautorů při plnění úkolů z pra-

[1]) Nové klinické laboratorní vyšetřovací způsoby, které jsou vyřešením technického problému, mohou být chráněny jako vynálezy podle § 24 zákona č. 84/1972 Sb.

covního poměru k organizaci, nebo v přímé souvislosti s jejich plněním, anebo za hmotné podpory organizace, musí autor uvést tuto skutečnost v přihlášce nové metody. Je-li autorovi známo, že nová metoda se dotýká určitého plánovaného úkolu, uvede v přihlášce i tento údaj.

§ 5

(1) Přihláška nové metody musí obsahovat:

a) jméno, příjmení, bydliště a státní příslušnost autora (spoluautora), název a sídlo organizace, v níž pracuje a jeho pracovní zařazení v této organizaci,

b) název nové metody,

c) vlastnoručně podepsané prohlášení přihlašovatele, že je autorem nové metody nebo jeho dědicem,

d) žádost o vydání osvědčení na novou metodu podepsanou autorem nebo spoluautory, popřípadě dědicem nebo zástupcem,

e) prohlášení autora, že upozornil svého zaměstnavatele o podání přihlášky,

f) jméno, příjmení, bydliště a státní příslušnost dědice, jakož i doklad o nabytí dědictví, podává-li přihlášku dědic,

g) jméno, příjmení, bydliště, popřípadě název, sídlo a plnou moc zástupce, je-li autor (spoluautor) zastoupen.

(2) K přihlášce se přikládá ve čtyřech vyhotoveních příloha, která obsahuje:

a) popis nové metody a vědecky provedený rozbor s podrobnou dokumentací o její novosti a účinku s porovnáním dosavadního způsobu prevence, diagnostiky nebo léčení lidí,

b) objasnění výhod a nevýhod nové metody,

c) uvedení lékařských oborů, v nichž lze novou metodu využít,

d) definici nové metody (předmětu osvědčení).

Projednávání přihlášky nové metody

§ 6

(1) Na přihlášce nové metody vyznačí ministerstvo přesný časový údaj jejího doručení (datum a hodinu) a zapíše ji do seznamu přihlášek nových metod.

(2) O podání přihlášky nové metody vydá ministerstvo autorovi potvrzení.

§ 7

(1) Autorovi přísluší právo přednosti od doby, kdy přihláška byla doručena ministerstvu.

(2) Není-li z popisu nové metody zřejmý předmět přihlášky, přísluší autorovi právo přednosti od doby, kdy byl ministerstvu doručen dostatečný popis.

(3) Změní-li autor během projednávání přihlášky předmět přihlášené nové metody, přísluší mu právo přednosti až od doby, kdy podání obsahující změnu bude doručeno ministerstvu.

§ 8

(1) Nevyhovuje-li přihláška nové metody předepsaným požadavkům, vyzve ministerstvo autora, aby uvedené nedostatky ve stanovené lhůtě odstranil.

(2) Neodstraní-li autor uvedené nedostatky ve stanovené lhůtě, může ministerstvo přihlášku zamítnout.

§ 9

(1) Ministerstvo přezkoumá přihlášku nové metody, zda její předmět splňuje podmínky stanovené pro udělení osvědčení.

(2) Na vyzvání ministerstva je autor povinen podílet se na experimentálním ověřování nové metody. Nevyhoví-li autor této výzvě bez vážného důvodu, může ministerstvo přihlášku zamítnout.

Osvědčení na nové metody

§ 10

(1) Splňuje-li předmět přihlášky nové metody podmínky stanovené v § 1, udělí ministerstvo autorovi osvědčení na novou metodu. Osvědčení neudělí, je-li předmět přihlášky shodný s předmětem přihlášky jiného autora s dřívějším právem přednosti.

(2) Osvědčení obsahuje:

a) jméno, příjmení a bydliště autora,

b) číslo osvědčení a datum jeho vydání,

c) název nové metody,

d) datum, od kterého přísluší autorovi právo přednosti,

e) popis nové metody.

(3) Osvědčením se uznává předmět přihlášky za novou metodu a potvrzuje se autorství a právo přednosti.

(4) Práva z osvědčení platí ode dne podání přihlášky. Platnost osvědčení není časově omezena.

(5) Ministerstvo zaznamená údaje o udělení osvědčení do seznamu nových metod a oznámí udělení osvědčení včetně definice nové metody ve Věstníku ministerstva zdravotnictví Slovenské socialistické republiky.

ČÁST TŘETÍ

ZAVÁDĚNÍ A ODMĚŇOVÁNÍ NOVÝCH METOD

§ 11

Organizace jsou povinny zavádět bez zbytečných průtahů nové metody, na které bylo uděleno osvědčení, pokud se týkají oborů jejich činnosti.

§ 12

(1) Právo na odměnu vzniká autorovi využitím nové metody, na kterou bylo uděleno osvědčení.

(2) Odměnu určí ministerstvo podle společenského prospěchu, kterého se dosáhne zavedením nové metody, zejména s přihlédnutím ke snížení úmrtnosti, pracovní neschopnosti, invalidity nebo útrap ošetřovaných osob, ke zvýšení účinnosti prevence a terapie a přesnosti diagnostiky.

(3) Odměna činí nejméně 1000 Kčs.

(4) Odměna je jednorázová a vyplácí ji ministerstvo. Pokud nebude dohodnuta kratší lhůta, je odměna splatná do jednoho měsíce po uplynutí jednoho roku od počátku využívání nové metody.

(5) Zjistí-li se po uplynutí alespoň 5 let od zavedení nové metody, že jejím zavedením se dosáhlo zvlášť významného společenského prospěchu, může ministerstvo vyplatit autorovi (jeho dědici) ještě zvláštní odměnu s přihlédnutím k rozsahu společenského prospěchu a k výši odměny, kterou autor za novou metodu obdržel.

ČÁST ČTVRTÁ

SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 13

Pro řízení o osvědčeních na nové metody platí, pokud tato vyhláška nestanoví jinak, ustanovení zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

§ 14

Práva z osvědčení udělených v České socialistické republice platí i na území Slovenské socialistické republiky.

§ 15

Organizace jsou povinny působit k tomu, aby nové metody vypracované jejich pracovníky při plnění pracovních úkolů, zejména nové metody vypracované při řešení plánovaných výzkumných úkolů, pracovníci včas přihlásili podle této vyhlášky.

§ 16

Ustanovení této vyhlášky platí i o přihláškách nových metod, které byly podány před počátkem její účinnosti, nebylo-li o nich dosud rozhodnuto.

§ 17

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1976.

Ministr:

Prof. MUDr. **Matejíček**, DrSc. v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo dopravy

vydalo **výnos** ze dne 25. září 1975, čj. 15 000/75-25, **kterým se určují technická zařízení na plavidlech a v přístavech, která slouží přímému zabezpečení provozu vodní dopravy, a stanoví způsob výkonu dozoru na tato určená technická zařízení.**

Výnos nabývá účinnosti 1. ledna 1976; byl uveřejněn v č. 19 Věstníku dopravy, ročník 1975. Do Věstníku dopravy lze nahlédnout na Státní plavební správě v Praze a na Státní plavební správě v Bratislavě.

Federální ministerstvo financí

podle § 11 zákona č. 83/1958 Sb., o úpravě finančního plánu a finančního hospodaření národních podniků a ostatních hospodářských organizací státního socialistického sektoru, podle § 391 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb. ve znění zákona č. 138/1970 Sb., podle § 28 zákona č. 142/1970 Sb., o devizovém hospodářství, a ve smyslu čl. 5 směrnic federálního ministerstva financí pro přepočet devizových aktiv a pasív k 1. lednu 1975 čj. XIII/3-7156/75 a čj. XIII/3-7761/75, vydalo v dohodě s federálním ministerstvem zahraničního obchodu, Státní bankou československou a ministerstvy financí ČSR a SSR pod čj. XIII/3-21 994/75 ze dne 25. září 1975 **pokyny pro vypořádání rozdílů z přepočtu devizových aktiv a pasív k 1. lednu 1975.**

Pokyny byly rozeslány všem příslušným ústředním orgánům, které v jejich smyslu zajistí finanční vypořádání a vyúčtování u svých podřízených organizací.

Tyto pokyny budou zveřejněny v Pokynech pro finanční správy.

Federální ministerstvo hutnictví a těžkého strojírenství a federální ministerstvo všeobecného strojírenství

vydala podle ustanovení § 43 odst. 2, § 63 písm. g) a § 66b písm. g) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, ve znění zákona č. 158/1973 Sb. v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí ČSSR a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků kovoprůmyslu **výnos č. 7/1975, kterým se mění a doplňuje výnos** federálního ministerstva hutnictví a strojírenství **č. 2/1973 o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích v působnosti federálního ministerstva hutnictví a strojírenství,** registrovaný v částce 30/1973 Sbírky zákonů.

Výnos nabývá účinnosti v organizacích federálního ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství a federálního ministerstva všeobecného strojírenství, ve kterých se uplatňuje soustava odměňování podle zásad schválených usnesením vlády ČSSR ze dne 3. 5. 1973 č. 128, dnem 1. září 1975, v ostatních organizacích nabývá účinnosti dnem, který určí příslušné ministerstvo.

Výnos bude registrován ve Zpravodaji FMHTS a Věstníku FMVS a lze do něj nahlédnout na obou federálních ministerstvech, jim podřízených generálních ředitelstvích VHJ, jakož i v organizacích přímo řízených těmito ministerstvy.

Federální cenový úřad

vydal podle § 47 písm. a) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s Českým cenovým úřadem a Slovenským cenovým úřadem a společně s federálním ministerstvem pro technický a investiční rozvoj **výnos** č. V-1/75 ze dne 27. srpna 1975, **kterým se mění výnos** Federálního cenového úřadu a federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj ze dne 20. prosince 1971 **o rozpočtování a fakturaci vedlejších rozpočtových nákladů staveb,** registrovaný v částce 26/1972 Sb.

Výnos zrušuje ustanovení, týkající se rozpočtování a fakturace mzdových preferencí ve smyslu usnesení předsednictva vlády ČSSR ze dne 27. 2. 1975 č. 54.

Plné znění výnosu je uveřejněno v Cenovém věstníku částka 39/1975.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1976.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** ze dne 17. září 1975, čj. 8200/75 **o zřízení státní přírodní rezervace „Radotínské údolí“**, a to k ochraně významných rostlinných a živočišných společenstev stepí a lesostepí na devonských vápencích.

Výnos o zřízení státní přírodní rezervace spolu s podmínkami k její ochraně a mapou jsou uloženy u Obvodního národního výboru Praha 5, u Pražského střediska státní památkové péče a ochrany přírody a ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo v souvislosti s druhou novelizací zákoníku práce **úpravu směrnice k zákoníku práce** ze dne 31. května 1966 čj. 20 535/66-EI/1 ve znění směrnice ze dne 13. května 1972 čj. 8333/72-V/2.

Uvedená úprava nabývá účinnosti dnem 1. července 1975. Směrnice budou uveřejněny ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR; lze do nich nahlédnout ve všech odborech kultury ONV a KNV a NV hlavního města Prahy a na ministerstvu kultury ČSR.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo podle § 31 odst. 2 zákona č. 186/1960 Sb., o soustavě výchovy a vzdělávání (školský zákon), dne 28. srpna 1975 pod čj. 23 351/1975-201 **směrnici, kterou se mění a doplňují Organizační směrnice pro dětské domovy, zvláštní výchovná a diagnostická zařízení.**

Směrnice doplňuje Organizační směrnice pro dětské domovy, zvláštní výchovná a diagnostická zařízení ze dne 28. prosince 1971, čj. 30 374/71-201 (Věstník ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR, ročník 1972, str. 4), registrované v částce 4/1972 Sb., a to tím, že se ke dni 1. září 1975 zřizuje ústřední evidence dětí a mladistvých, umístěných v dětských domovech, zvláštních výchovných zařízeních a v diagnostických ústavech, a ústřední evidence dětí a mladistvých s nařízenou ústavní výchovou, umístěných ve školách pro mládež vyžadující zvláštní péče. Ústřední evidenci vede Diagnostický ústav pro mládež v Praze 2, Lublaňská 33.

Směrnice nabývá účinnosti dnem 1. října 1975. Je uveřejněna ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury České socialistické republiky, roč. 1975, sešit 9, do kterého je možno nahlédnout ve všech školách a v odborech školství ONV a KNV.

Hlavní arbitr České socialistické republiky

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Českým výborem odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos** ze dne 10. října 1975 čj. 1897/1975, **kterým se vydává platový řád pro odborné pracovníky krajských státních arbitráží v České socialistické republice.**

Výnos, který nabývá účinnosti dnem 1. listopadu 1975, upravuje sazby základních a funkčních platů a platů za řídící činnost.

Výnosem se zrušuje výnos hlavního arbitra Československé socialistické republiky ze dne 29. listopadu 1968 čj. 278/1968 registrovaný v částce 51 Sbírky zákonů z roku 1968.

Do výnosu je možno nahlédnout na Státní arbitráži České socialistické republiky a na krajských státních arbitrážích.

Český úřad geodetický a kartografický

vydal v dohodě s ministerstvem kultury ČSR podle § 22 písm. a) zákona č. 46/1971 Sb., o geodézii a kartografii, **směrnice** ze dne 13. října 1975 č. 6510/1975-22 **pro zaměřování nemovitých kulturních památek.**

Směrnice upravují jednotný způsob zaměřování nemovitých kulturních památek na území ČSR. Nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1976. Jsou uveřejněny v částce 6/1975 Zpravodaje Českého úřadu geodetického a kartografického a lze do nich nahlédnout u tohoto úřadu a u krajských geodetických a kartografických správ.

Slovenský úřad bezpečnosti práce

vydal pod čj. 3098/75 v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí SSR, ministerstvem stavebnictví SSR a ostatními zúčastněnými orgány a organizacemi podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, **výnos, kterým se mění a doplňují některé výnosy ministerstva stavebnictví k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.**

Výnosem se mění a doplňují výnosy vydané ministerstvem stavebnictví, které byly dotčeny přepracováním souboru technických norem týkajících se lešení. Jde o tyto výnosy:

Výnos ministerstva stavebnictví ze dne 1. 2. 1964, kterým se vydávají předpisy k zajištění bezpečnosti práce ve výškách B 1 — reg. v částce 80/1964 Sb.

Výnos ministerstva stavebnictví ze dne 28. 5. 1965 č. 25 Věstníku ministerstva stavebnictví o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci na lehkých střešních pláštích, reg. v částce 42/1967 Sb.

Výnos ministerstva stavebnictví ze dne 2. 2. 1965, kterým se vydávají předpisy k zajištění bezpečnosti při bourání B 2 — reg. v částce 42/1967 Sb.

Výnos ministerstva stavebnictví ze dne 13. 7. 1965, kterým se vydávají předpisy pro předvýrobní přípravu, přípravu práce a pracoviště při provádění stavebních prací z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví pracujících B 3 — reg. v částce 42/1967 Sb.

Výnos ministerstva stavebnictví ze dne 31. 8. 1967, kterým se vydávají předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při zemních pracích B 4 — reg. v částce 49/1968 Sb.

Výnos ministerstva stavebnictví ze dne 20. 9. 1966, kterým se vydávají předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví pracujících při betonářských a zednických pracích, při montážích prefabrikovaných prvků a při pracích, které s nimi bezprostředně souvisejí B 5 — reg. v částce 42/1967 Sb.

Výnos ministerstva stavebnictví ze dne 2. 3. 1967, kterým se vydávají předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci na strojích, se stroji a strojním zařízením B 6 — reg. v částce 42/1967 Sb.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1976.

Výnosem se zrušují:

1. Vyhláška č. 103/1956 Ú. v. o používání rychlovýtahu RV 600 na stavbách realizovaných národními podniky podřízenými ministerstvu stavebnictví, ve znění vyhlášky č. 252/1956 Ú. v.
2. Výnos ministerstva stavebnictví ze dne 5. 4. 1966 č. 13 Věstníku ministerstva stavebnictví o zajištění bezpečnosti používání ochranných sítí — reg. v částce 42/1967 Sb.

Výnos je k nahlédnutí na Slovenském úřadu bezpečnosti práce a na ministerstvu stavebnictví SSR.

Vydavatel: Federální statistický úřad — **Redakce:** 118 16 Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., 118 16 Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9 — telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku podle výměru ČCÚ č. 1646/22/71 a SCÚ č. 700 C/71 MC ze dne 22. 10. 1971 — **Roční předplatné činí 68,— Kčs** a vybírá se v I. čtvrtletí — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději 10 dnů před stanoveným datem — Frankované reklamace se uznávají jen dojdou-li do 15 dnů po vydání reklamované částky — **Účet pro předplatné:** SBČs Praha 1 — účet č. 10-11-0328-1 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07 číslo 313-348 Be 55 — **Tiskne:** Státní tiskárna, n. p., závod 1, Praha 1 - Malá Strana, Karmelitská 6.
Dohlédací pošta — Praha 07